

Ár 2017, þriðjudaginn 19. september, er í Áfrýjunardómstól Íþróttá og Ólympíusambands Íslands, í málinu nr. 4/2017:

Þórður Hugo Björnsson

gegn

Dansíþróttasambandi Íslands

uppkveðinn svohljóðandi

dómur:

Málið dæma Helgi Sigurðsson, Helga Melkorka Óttarsdóttir og Hulda Árnadóttir.

Áfrýjandi skaut málinu til dómstólsins með áfrýjun hinn 21. ágúst 2017. Áfrýjað er dómi Dómstóls Íþróttá- og Ólympíusambands Íslands frá 8. ágúst 2017. Dómsorð hins áfrýjaða dóms er svohljóðandi: „Kærði, Dansíþróttasamband Íslands (DS’), skal vera sýkn af kröfum kæranda Þórðar Hugo Björnssonar, í máli þessu“.

Fyrir dómstólnum gerir áfrýjandi þær kröfur að að hinum áfrýjaða dómi verði, með eða án ómerkingar eða heimvísunar, með eða án nýrra gagna, raka eða málsástæðna hrundið og breytt á þá leið, að kröfur áfrýjanda fyrir dómstóli Íþróttá- og Ólympíusambands Íslands um að Íslandsmeistaramót í dansi með grunnsporum, Íslandsmeistaramót í standardeðsum og bikarmeistaramót í latíndösnum sem haldin voru af Dansíþróttasambandi Íslands þann 6. og 7. maí 2017 verði dæmd ógilt og titlar ómerktir, verði teknar til greina.

Að öðru leyti gerir áfrýjandi sömu kröfur og hann gerði fyrir dómstóli Íþróttá- og Ólympíusambands Íslands og tilgreindar eru í hinum áfrýjaða dómi, þ.e. að viðurkennt verði að stjórn Dansíþróttasambands Íslands hafi verið óheimilt að breyta móta- og keppnisreglum með því að bæta inn grein B-5.4 í andstöðu við reglur WDSF, að viðurkennt verði að Dansíþróttasambandi Íslands beri að fara eftir móta- og keppendareglum WDSF í öllum atriðum, að grein 5.14 laga Dansíþróttasambands Íslands brjóti í bága við 2. mgr. 5. gr. laga nr. 64/1998 og að lokum að Dansíþróttasamband Íslands verði áminnt um mikilvægi þess að virða móta- og keppendareglur WDSF og að þeim verði gert að endurskoða þær breytingar sem gerðar hafa verið á liðnu starfsári sem brjóta í bága við reglur WDSF.

Dansíþróttasamband Íslands gerir þá kröfu að öllum kröfum áfrýjanda verði hafnað.

Málið var dómtekið að lokinni fyrirtöku þess miðvikudaginn 13. september 2017. Af hálfu áfrýjanda, Þórðar Hugo Björnssonar, var mætt Rósalind Guðmundsdóttir og af hálfu Dansíþróttasambands Íslands voru mætt Guðmundur Ómar Hafsteinsson hrl., Ólafur Már Hreinsson, formaður sambandsins, og Linda Heiðarsdóttir, stjórnarmaður. Gerðu þau grein fyrir sjónarmiðum hvors aðila um sig.

Málsatvik eru rakin í hinum áfrýjaða dómi sem og málsástæður hvors aðila um sig og vísast til þess sem þar kemur fram þar um.

Niðurstaða

Í upphafi skal tekið fram að þar sem áfrýjandi er ólöggráða barn hefði forráðamaður með réttu átt að fara með fyrirvar í máli þessu fyrir hans hönd. Þrátt fyrir það telur dómstóllinn sér heimilt að taka málið til efnislegrar umfjöllunar.

Ágreiningurinn í máli þessu lýtur einkum að því að áfrýjandi telur að Dansíþróttasamband Íslands (DSÍ) hafi ekki fylgt reglum WDSF við framkvæmd Íslandsmeistaramóts í dansi með grunnsporum, Íslandsmeistaramóts í standarddönsum og bikarmeistaramóts í latíndösnum sem haldin voru dagana 6. og 7. maí 2017. Þannig telur áfrýjandi að DSÍ sé skilyrðislaust bundið af reglum WDSF við framkvæmd allra móta, jafnt innlendra sem alþjóðlegra. DSÍ telur aftur á móti að sambandið hafið ákveðið svigrúm við setningu eigin reglna og að reglur WDSF séu leiðbeinandi en ekki fortakslaust skuldbindandi. Þannig geti DSÍ ákveðið sínar eigin keppnisreglur og sé ekki bundið af reglum WDSF með þeim hætti sem áfrýjandi heldur fram.

Fyrsta krafa kæranda lítur að því að keppni á Íslandsmeistaramóti í dansi með grunnsporum, Íslandsmeistaramóti í standarddönsum og bikarmeistaramót í latíndösnum sem haldin voru af DSÍ þann 6. og 7. maí 2017 verði ógilt og titlar ómerktil. Við fyrirtöku málsins fyrir dómstólnum kom fram að nokkrir tugir keppenda hefðu fengið verðlaun á mótinu en ekki liggur fyrir í málinu í hvaða sæti kærandi lenti í mótinu. Hefur kærandi því ekki lögvarða hagsmuni af svo víðtækri kröfugerð, sem auk þess felur í sér ósanngjarna og íþyngjandi niðurstöðu þeirra sem hafa hagsmuna að gæta. Kröfunni er því hafnað.

Önnur krafa kæranda er viðurkenning á því að stjórn DSÍ hafi verið óheimilt að breyta móta- og keppendareglum með því að bæta inn grein B 5.4 í andstöðu við reglur WDSF. Almennt verður talið að DSÍ hafi ákveðið svigrúm til þess að ákveða reglur sem falla ekki að reglum WDSF, sbr. m.a. ákvæði greinar 5.14 í lögum DSÍ er kveður á um að ef reglur DSÍ skarast við eða ganga lengra en reglur WDSF þá gilda reglur DSÍ. Jafnframt verður litið svo á að það svigrúm sé nokkru víðtækara þegar hvorki er um að ræða alþjóðlegt mót né mót sem sérstakt leyfi þarf fyrir frá stjórn WDSF. Þá kveða reglur DSÍ ekki á um annað form á breytingum á reglunum en viðhaft var þegar framangreindu ákvæði reglnanna var breytt.

Þá er ekki fallist á að það að hjón dæmi keppni feli í sér íþyngjandi niðurstöðu fyrir keppendur. Fram kom við fyrirtöku málsins fyrir dómstólnum að hjón hefðu iðulega verið á meðal dómara á mótum sambandsins í gegnum tíðina án þess að athugasemdir hefðu verið gerðar við það af hálfu keppenda eða annarra. Umrædd viðbót við móta- og keppnisreglur DSÍ hafi því eingöngu verið árétting á fyrirkomulagi sem lengi hafði tíðkast. Þá verður ekki séð af fyrirliggjandi gögnum að þetta hafi skipt máli við atkvæðagreiðslu dómara á mótinu.

Samkvæmt móta og keppendareglum DSÍ skulu dómara hafa gild alþjóðleg réttindi. Reglurnar einskorðast ekki við að þau alþjóðlegu réttindi séu útgefin af WDSF. Á mótinu dæmdu dómara ýmist með gild WDSF réttindi eða WDC réttindi í þeim dansgreinum sem keppt var um á mótinu. Slíkt fyrirkomulag er ekki í andstöðu við keppnisreglur DSÍ.

Með vísan til þessa er annarri kröfu hafnað svo og þriðju kröfu kæranda að DSÍ beri að fara eftir mótareglum WDSF í öllum atriðum og fjórðu kröfu kæranda um að grein 5.14 í lögum DSÍ brjóti í bága við 2. mgr. 5. gr. laga nr. 64/1998.

Að því er varðar kröfu áfrýjanda um að DSÍ verði áminnt um mikilvægi þess að virða móta og keppnisreglur og endurskoða þær breytingar sem gerðar hafa verið á liðnu starfsári þá er það ekki dómstólsins að ákveða einstakar reglur sérsambanda. Hins vegar getur dómstóllinn virt að vettugi einstakar reglur við úrlausn ágreiningsefna en ekki eru efni til þess í þessu máli með vísan til framangreinds.

Með vísan til ofangreinds er hinn áfrýjaði dómur staðfestur.

Dómsorð:

Hinn áfrýjaði dómur er staðfestur.

Helgi Sigurðsson

Helga Melkorka Óttarsdóttir

Hulda Árnadóttir